Team Coma vs HI 1-1
Mandag den 18.09.06 Coma Park
Målscorer: Nemo 1, Johnny 1

Flot finish

Optakten til kampen var lidt la,la,la...Steen måtte melde fra, Jesper havde "kassedyk" og Johnny havde set forkert på kampdagen. Holdet så lidt magert ud og specielt fordi redaktøren selv for føste gang i år måtte krybe i det sorte hylster og indtage sin plads i startingline.

Efter en opringning til Johnny, en lille smalltalk,- og så god aften til Johnny, ringede Johnny kort efter og fortalte at han selvfølgelig nok skulle komme. Derfor startede Morten op mellem stængerne i de første 10 minutter. Det gjorde Morten såmænd da pænt nok, lige indtil Nemo med en perfekt ballerinafod udplacerede Morten så årets første selvmål var i hus.

Det var tredie kamp imod HI i denne sæson og det har været gode og fairspillende kampe alle 3, men der skal alligevel puttes lidt aber dabai ind for den sidste kamp. HI havde tilsynedeladende allieret sig med en båtnakke som mente at vi var et svagt hold og det var uforstående for ham at HI havde tabt pokalkampen med 0-3....nemesis kommer senere.

NUVEL, HI spillede igen i denne kamp med overvægt i spillet. Denne gang lidt mere end sidste kamp. De ville ikke tabe, det kunne både ses og mærkes i flere situationer, men retfærdigvis skal det siges at de for det meste også erkendte det og udviste god sportsånd.

Selv om HI havde overvægten, må det stadfæstes at når vi taler om overvægt indefor målfeltet, så var Comaerne tættest på, ingen tvivl om det. Vi havde vel omkring en 4-5 100% chancer til at udligne og komme foran, men HI´s forsvarsspil lignede klovnene fra det Russiske statscirkus,- de kæmpede sgu og respekt for det.

Kampens første store chance tilfaldt redaktøren, en hoppebold, skudt helt nede fra vores egen banehalvdel hoppede over venner og fjender, passerede HI´s sidste mand og landede lige til til en firsttimer. Som sagt så gjort,- BANG rent vristspark uden lyd, men bolden styrede lige over mål.

Alle på Team Coma kæmpede for at vi kunne score det udlignende mål. Der var ingen som var direkte dårlige og boldtabene var minimale i forhold til kampen ugen før. Hvis der skal fremhæves (en lille smule) nogen, så må det være Ole "highway" Jessen, Jørn og Henrik som lige havde en streng mere at spille med, men de løb træt til sidst. Morten spillede vanen tro en solid supertanker som er svær at stoppe og Jakob havde de gammelkendte syngende taklinger som sit særtegn i kampen. Nemo spillede sig op efter en svag start, men havde en anelse problemer med at placere sig i akvariet.

HI blev i den sidste del af kampen ved med at presse, de virkede ikke trætte???
Nu er en kamp jo ikke slut før dommeren har fløjtet kampen af og som der skete i den første kamp imod HI, så kom højere magter forbi, denne gang på Coma Park. Dette mål står i skærende kontrast til Ole´s mål til 2-2.

Johnny "The Morfar" skød ca. 5 minutter før tid et udspark, ja,ja,ja,ja,ja- lige i mål til stillingen 1-1. Hvordan i hele helv.... kan det lade sig gøre, når HI´s målmand kan se bolden hele vejen. Ret bæret mål...

Målet satte os yderligere igang med et presspil for at score sejrsmålet, men det lykkedes som sagt ikke. Resultatet 1-1 var også et godt resultat og på trods af den magre sæson kunne vi trække os tilbage med 0 tabte kampe ud af 5 spillede turneringskampe.

Selvfølgelig har de få kampe sat sit præg på spillet, ingen tvivl om det, men når det er sagt så er spillet løftet en anelse over i den boldgade som hedder at vi ikke tager det så tungt, eller er det mig som har set forkert? Der er stadig et rigtigt godt humør på holdet og der er ingen som umiddelbart giver op...tak for det. Vi kender vores plads, vi kender vores formåen og vi kender vores indbyrdes stærke og svage sider.

I har al ære af mandagens kamp og kampen var en god optakt til London og ikke mindst en god optakt til pokalkampen den 2.oktober på Kløveren.

Tak for kampen....